

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในชุมชน: ศึกษากรณีชุมชนพัฒนาลือค 4-5-6 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในชุมชนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนพัฒนาลือค 4-5-6 กรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในชุมชนของประชาชนในชุมชนพัฒนาลือค 4-5-6 และ 3) เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภายในชุมชนของประชาชนในชุมชนพัฒนาลือค 4-5-6 และค้นหาแนวทางแก้ไขปัญหาก็ำจัดอุปสรรคดังกล่าว

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนพัฒนาลือค 4-5-6 ถนนอาจณรงค์ แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร จำนวน 250 คน จาก 250 ครัวเรือน โดยมีแบบสอบถามสำหรับการเก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าทดสอบ F-test และ Pearson Correlation

ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-50 ปี เป็นผู้ที่มีสมรสแล้ว มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนปลายถึงมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ค้าขาย หรือประกอบกิจการส่วนตัว มีจำนวนสมาชิกที่อยู่อาศัยร่วมครัวเรือน 4-6 คน มีรายได้ 6,001-18,000 บาทต่อเดือน อาศัยอยู่ในชุมชนมาเป็นระยะเวลา 11-30 ปี มีสถานภาพ/ตำแหน่งทางสังคมในระดับต่ำ ไม่เคยได้รับการอบรมที่เกี่ยวข้องกับ

ปัญหาเสพติดหรือเคยได้รับการอบรมเพียง 1-4 ครั้ง มีความคิดเห็นว่าปัญหาเสพติดเป็นอันตรายอย่างมาก และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฤทธิ์และโทษของยาเสพติด รวมทั้งแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติดในระดับมาก

2. โดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดภายในชุมชนในระดับปานกลาง และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในระดับปานกลางในกิจกรรมด้านปฏิบัติการ/การดำเนินกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด กิจกรรมด้านการวางแผน/โครงการเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และกิจกรรมด้านการศึกษาสถานการณ์ปัญหาเสพติด แต่มีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดภายในชุมชนในระดับน้อย

3. ปัจจัยหรือตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดภายในชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน สถานภาพ/ตำแหน่งทางสังคมของครอบครัว จำนวนของแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ใช้รับทราบปัญหาเสพติด การมีประสบการณ์ที่บุคคลใกล้ชิดมีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวนครั้งของการได้รับการอบรมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเสพติด และความคิดเห็นต่อปัญหาเสพติด ส่วนตัวแปรอิสระที่ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดภายในชุมชน ได้แก่ รายได้ในครอบครัว จำนวนสมาชิกที่อยู่อาศัยร่วมครัวเรือน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฤทธิ์และโทษของยาเสพติด รวมทั้งแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด

4. ปัญหา/อุปสรรคที่สำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดภายในชุมชนพัฒนาสื่อ 4-5-6 คือปัญหาที่เกิดจากการประกอบอาชีพการงาน รองลงไปคือปัญหา/อุปสรรคจากการมีภาระในครัวเรือน และปัญหา/อุปสรรคจากการเกรงต่ออันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากผู้ลักลอบกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

สำหรับข้อเสนอแนะสำคัญที่ได้จากการวิจัย คือ

1. ควรจัดให้มีการอบรมที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเสพติดในชุมชนให้มากขึ้น
2. ควรมีการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง

3. ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาเสพติดผ่านสื่อต่าง ๆ ให้มากที่สุด และพยายามทำให้ประชาชนได้เข้าถึงสื่อต่าง ๆ เหล่านี้ให้มากที่สุด

The three objectives of the study were (1) to investigate the level of participation in narcotics prevention and control of the people in Development Community, blocks 4-5-6 in Bangkok; (2) to identify the factors related to their participation in this activity; and (3) to reveal their problems in participation in the activity and to find some way to alleviate the problems.

A questionnaire was employed to collect the data from 250 households in Development Community, blocks 4-5-6 on Art-narong Road, Khlong-toey Subdistrict, Khlong-toey District, Bangkok. Frequency, percentage, mean, and standard deviation were used to describe the data, and F-test and Pearson's Correlation to test the hypotheses.

The results of the study were summed up as follows.

1. The female respondents outnumbered the male ones. Most of the respondents were 31 – 50 years of age and were married. Their education levels ranged from elementary school to secondary school. They were engaged in general employment, small trade, or self-employment. There were 4 – 6 members in the household. Most earned a monthly income of 6,001 - 18,000 baht. They lived in the community for 11 – 30 years but they had a low social status. Most had never receiving any training on narcotics prevention and control. Some used to undergo training

only 1 – 4 times. They learned that narcotics was very harmful and they had a very good knowledge and understanding of the harmful effects of narcotics, including some way to solve and to prevent the narcotic problem.

2. The respondents were found to participate in narcotics prevention and control at a moderate level. When the individual aspects were considered separately, they were found to participate moderately in implementing the activities designed for narcotics prevention and control, in planning activities for narcotics prevention and control, and in studying the narcotics situation. Moreover, they participated in the follow-up and evaluation process at a low level.

3. The factors significantly related to their participation in narcotics prevention and control were number of living years in the community, social status of the family, number of information sources from which they learned about the narcotics problem, and experience of having close people involved in narcotics, respectively. In contrast, the factors that had no relationship with their participation in narcotics prevention and control were household income, number of household members, and knowledge and understanding of the harmful effects of narcotics and some way to prevent and to solve the problem.

4. Some important problems that the community people experienced were problem in earning a living, household burden, and fear of danger caused by narcotics offenders.

The researcher made the following recommendations:

1. The community people should be trained on narcotics prevention and control more than once.

2. People should be continuously educated about narcotics.

3. As much information as possible should be given to the public through different mass media. Also, more efforts should be made to enable people to access mass media.